

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petostopenjskega poštne po 12 h, če se se oglasilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Deželne finance.

Vsa »v državnem zboru zastopana kraljstva in dežele« so že mnogo let sem v največjih finančnih stiskah in mnogo let si voditelji avtonomnih uprav že belijo glave, kako bi se dalo temu od pomoči, pa ne morejo ničesar najti.

Ravno sedaj zborujejo na Dunsju zastopniki deželnih odborov in se posvetujejo, kako bi se dale deželne finance sanirati, kje in kakšni viri se dobe, da bi dežele mogle spraviti v red svoje gospodarstvo.

Mi smo lansko leto v polemiki z dvornim svetnikom Šukljejem obširno govorili o stanju naših deželnih financ. Pojasnili smo to zadevo vsestransko in pokazali, da se mora premeniti državni finančni sistem in da se morajo dežele osvoboditi odvisnosti od državnega finančnega sistema, ako se naj doseže in omogoči trajna uredba deželnih financ.

Dokler se to ne zgodi, dotlej bo vsaka pomoč le hipnega pomena. Ta ali ona stvar zna sicer dežele spraviti za nekaj časa iz kake zadrege, ali trajnega uspeha ne bo.

Tudi sedaj se kaže, da bo posvetovanje zastopnikov deželnih odborov brezplodno. To kaže nastop poslanca Povšeta, ki se iz jako tehtnih razlogov brani, da bi se dežele odpovedale nakladam na užitinske davke in mesto teh prevzele od države ves zemljiški in hišni davek. Povše ima popolnoma prav, ko meni, da bi taka preuredba deželnih financ pomenila popolni finančni polom za Kranjsko.

Nič boljše ni z drugimi nasveti, ki so jih sprožili različni dež. odbori.

Stvar je pač tale: Vsak deželni odbor presoja vso zadevo zgolj s stališča koristi svoje dežele, a ker so razmere v posameznih deželah jako različne, ker je češki lahko silno koristno to, kar zamore Kranjsko spraviti v pogubo, zato je skoro izključeno, da bi se doseglo sporazumljenje in popolnoma nemogoče, da bi sedanje

zborovanje zastopnikov deželnih odborov imelo kak pozitiven uspeh.

Dežele so prišle v sedanje finančne zadrege vsled naravnega naraščanja potrebščin. Zdravstvo, pouk, narodno gospodarstvo, vse to velja od leta do leta več, dohodki so vedno isti in valed odvisnosti deželnih financ od sistema državnih financ, je nemogoče dobiti novih virov in se dajo dohodki trajno pomnožiti samo z zvišanjem deželnih doklad.

Povše je konstatiral, da se je v vseh kronovinah potrebščina od leta 1865. do leta 1902. pomnožila za devet do desetkrat toliko, kakor je znašala prvotno.

Potrebščina kranjske dežele je leta 1865. znašala še 345 794 K, leta 1902. pa že 3 924 119 K.

Znano je, kako podlostjo so klerikali že večkrat v zadnjih letih trdili, da je slabo gospodarstvo liberalcev krivo, da so dež. finance v tako slabem stanju. Toda — do leta 1895. niso imeli liberalci deželnega gospodarstva v rokah, a vendar so potrebščine rastle od leta do leta in rastle bodo tudi, naj ima gospodarstvo katerakoli stranka v rokah. Zlasti na Kranjskem bodo rastle potrebščine, ker je zgraditi še mnogo cest, železnice in vodovodov, ker je na več krajih treba izvršiti večjih osušenj, ker je še mnogo storiti za blagotvorne namene, ker je izboljšati učiteljske plače itd., a industrija se prav počasi razvija in od nje ni pričakovati v dogladnem času posebnih dohodkov.

Zborovanje zastopnikov deželnih odborov na Dunaju bo po našem mnenju brezplodno. Etini pomen tega zborovanja tiči v tem, da se odločilni krogi zopet enkrat opozore, v kakih stiskah se nahajajo dežele. Ali vlada ve to itak prav dobro in bi gotovo tudi rada pomagala, če bi mogla. Toda ne more. Država je sama v vednih stiskah in dela vedno več dolgov, ker ne more najti novih virov.

Izvor vseh teh stisk je pač militizem. Ko bi država ne potratila

toliko sto milijonov vsako leto za armado, ko bi imela le denarnim razmeram primerno veliko armado, bilo bi hitro bolje in pomagano bi bilo državi in deželam. Toda — mi hočemo biti velesila, mi hočemo v koncertu evropskih držav biti med tistimi, ki igrajo prvo violino in od tod vse te silne finančne kalamitete, ki postajajo občutnejše od leta do leta in morajo naposled privedi do kolosalnega kraha.

Vojna na Daljnem Vstoku.

O kapitulaciji Port Arturja.

Dopisnik „Ruskega Slova“, Černikovski, ki biva v Čifu, dolži generala Steslja, da je samovoljno kapituliral, ne da bi bil temu njegovemu koraku pritril vojni svet, kakor je to predpisano.

Steselj je sklical vojni svet dne 30. grudnia. Pri tem posvetovanju so se izjavili samo trije člani za kapitulacijo, ostali pa so vsi glasovali za nadaljevanje boja; zlasti generala Smirnov in Irman sta se zavzemala za to, da se na vsak način nadaljuje obramba. Irman je rekel: „Položaj se v celem ni spremenil. Mi sedaj ne branimo trdnjave, marveč čast Rusije in ruske vojske; zbog tega nam ne preostaja drugega, kakor da se borimo do konca. Vkljub temu ugovoru je general Steselj, kakor zatrjuje Černikovski, kasneje, ko se je vojni svet razšel, poslal na svojo roko parlamentarja k Japoncem in jim ponudil kapitulacijo.

Takisto se tudi ni dovolj storilo, da bi se bili fori popolnoma uničili in ladje potopile. Trdnjava je bila z živili preskrbljena še za dva meseca. Sicer so Japonci dobili v roke manj, kakor so pričakovali, ali vendar več, kakor je bilo potrebno.

„Novoje Vremja“ ne verjame tem poročilom in naglašja, da je treba s končno sodbo počakati, da general Steselj prispe v Petrograd in predloži zapisnik o seji vojnega sveta, v kateri se je sklepalo o kapitulaciji.

Da se general Steselj ni tako lah-

komiselno vdal, kakor poroča Černikovski, potrjuje zlasti ta-le vest iz Pariza: Parnik „Avstralija“ je priplul v Marzeli. General Steselj, ki je bil preje na krovu ladje, se je izkrcal, kakor je znano v Port Saidu. Med potniki je tudi ruski častnik Berg, ki se je napram dopisniku lista „Tempa“ izrazil, da se je Port Artur moral vdati radi nedostajanja zdravil in obvezil. V bolnicah je ležalo 18.000 ranjencev in bolnikov; ker pa ni bilo v trdnjavi nobenih zdravilnih sredstev, bi se moralo to ogromno število ljudi brez pomoči prepustiti usodi. Tudi živila so pošla.

Ob koncu obleganja se je 4000 do smrti utrujenih in izmučenih Rusov borilo proti Nogijevi armadi, ki je štela 86.000 moč. Kakor je general Nogi sam priznal, je padlo pred Port Arturjem 6000 Japoncev, 70.000 pa jih je postalo nesposobnih za boj.

Z mandžurskega bojišča.

Maršal Ojama poroča: Rusi grade ob celi fronti silne utrdbe in obstreljujejo neprestano japonske pozicije. 17. t. m. je ruska pehota naskočila z neznanatno silo Japonce, a je bila odbita.

Iz Tokija se pa poroča z dne 18. t. m.: Rusi so zgradili poljsko železnico, ki veže Fušan-Jenling s Fušongom ob izviru reke Ša.

To dejstvo, kakor tudi druga znamenja kažejo na to, da ima Kuropatkin namen odbiti Kurokijevo desno krilo. General Kuropatkin gradi neprestano ob celi fronti okope, nasipe in silne utrdbe.

General Gripenberg.

Napram dopisniku „Novega Vremena“ izjavlja general Gripenberg, ki se je z njim razgovarjal v Moskvi, da je ofenzivo II. mandžurske armade ukazal general Kuropatkin, a tudi umikanje se je izvršilo na ukaz vrhovnega poveljnika. V listih razširjena vest, da so bile ruske izgube največje med umikanjem, ni resnična. Japonci so imeli pri svojih poskusih, osvojiti ruske

pozicije, tolike izgube, da jim niti na misel ni prišlo, Ruse zasledovati.

V aferi med Gripenbergom in Kuropatkinom je prišel car Nikolaj, kakor se poroča iz Petrograda, do prepričanja, da je Kuropatkin ravnal popolnoma prav, da ni Gripenberga dovolil, na svojo roko pričeti velike bitke. Gripenberg je dobil od carja ukor, da se ni hotel po bojih pri Sandepu posvetovati s Kuropatkinom, marveč je samovoljno odpotoval v Rusijo.

Tretje rusko brodovje.

Iz Fakkebjerga na danskem otoku Langeland se brzojavlja z dne 20. t. m.: Tretje rusko brodovje je plulo danes zjutraj ob polpeti uri mimo južnega rta otoka Langeland. Brodovje obstoji, kolikor se je moglo poizvedeti, iz sedem velikih vojnih ladij.

Iz Kodanja se pa poroča: Tretje rusko brodovje je plulo danes ob poludnev popoldne mimo otoka Samsoe v smeri proti severu. Ob 1. uri popoldne pa je pasirala neka ruska oklopnica v spremstvu nekega transportnega parnika, plujoč takisto proti severu, severni rt otoka Langeland.

Zaseženi angleški parniki.

Iz Tokija se poroča: Japonske torpedovke so v nedeljo zaplenile tri angleške parnike, ki so imeli na krovu premog in so pluli proti Vladivostoku. Eden izmed teh parnikov se imenuje „Powderham“.

Razsodišče o hullski aferi.

Kakor se poroča iz Pariza, je admiral baron Spaun svoje zaključno poročilo o hullski aferi že izdelal ter ga prečita v tajni seji jutri 22. t. m. Kakor se zatrjuje iz popolnoma zanesljivega vira, je Spaunovo poročilo ugodno za Rusijo.

Odlikovani ministri.

Dunaj, 20. februarja. Cesar je imenoval poljedelskega ministra grofa Buquoya, finančnega ministra dr. Kozla in češkega ministra dr. Rauda za tajne svetnike. V političnih krogih si to odlikovanje kot

LISTEK.

Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem.

Zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Spisal Anton Trstenjak. (Dolge.)

Ni še temu petdeset let, da je bilo Mejmurje spojeno s Hrvaško. Mažari so ta biser odtrgali od trojedne kraljevine ter ga priklopili magyarskemu, tako da je zdaj Drava meja med Hrvaško in Ogrsko. Le v cerkvenih stvareh spadajo Hrvati v Mejmurje v zagrebsko škofijo, toda Mažari se tudijo, kako bi jih odtrgali od Zagreba in jih podvrgli mažarski škofiji. Za probujo Mejmurorov stori danes največ list »Naše Pravice«, katerega izdaja v Varaždinu hrvaški rodoljub in odvetnik dr. Pero Magdić. Le škoda je, da je list prepovedan v Mejmurju. Vlada zaplenjuje vsako številko »Naših Pravice«; bile so celo hišne preiskave pri hrvaških duhovnikih, o katerih se je slutilo, da so v zvezi z »Našimi Pravici«.

Kotoriba je zadnja postaja v Mejmurju. Sosednji Slovenci pravijo Medžmurje, a Hrvati Medžumurje. Iz Kotoribe smo dospeli v Kerestur (mažarski Mura Keresztur), to je mažarska vas na drugi strani Mure, torej izven Mejmurja. Odtod nas je privedel vlak v Zakon (maž. Zákány), iz Zakona pa v Gjekenece (Gyékényes).

Nahajamo se v šomodski županiji in vozimo se mimo vasi, v katerih prebivajo Hrvati. Iz Gjekenece sem se vozil v Somogysszob, od koder sem imel še eno postajo do Nagy Atáda.

Ker bi v Somogysszobu moral čakati do prihodnjega vlaka brez tri ure, rosnihl sem jo takoj peš po cesti do Nagy Atáda. Ta pot je dolga osem kilometrov. Dolga je to in slaba cesta; dolga zato, ker je dolgočasna. Ves čas ne vidiš okrog sebe nič. Nizki gozdovi ti zakrivajo pogled v daljavo, a koder se razprostirajo nedogledna polja, ne vidiš nič drugega nego sama polja brez konca in kraja. Jeseni je tukaj, ko nič več ne rase, posebno dolgočasno in mrtvo. Kmetске hišice ne vidiš nobene, le v

daljavi se nekakaj belf a to je grofovska pristava. Ob cesti so zasajene takozvane pame, katere te opozarjajo, da še ceste ne bude dolgo konec. To je svet, kateri ti daje pravi pojem o ogrski pusti. Beseda je slovenska. Mažari so si jo izposodili od nas, ker niso imeli svoje besede, s katero bi imenovali puste kraje.

Nekoliko sem se že približeval Velikemu Atadu, ko sem zapazil, da prihaja iz gozda voz. Mlad Mažar je vozil drva v Nagy Atád. Počakal sem ga in poprosil, da me vzame na voz. D-ško me je pogledal nezaupno; zdelo se mu je čudno, da se hočem z njim voziti. Govoril je samo mažarski in ni umel niti ene nemške ali hrvaške besede. Nahajamo se v kraju, koder prebivajo Mažari.

Nagy Atád je majhno mažarsko mestce. Ima lepe snažne hišice. Trgovske trdnje nas spominjajo, a so tudi tu bivali nekda naši sorodniki. Tu so trgovci: Berkovits, Kovacs, Horvath, toda zdaj Mažari.

Od Atáda naravnost proti jugu drži cesta v bližnjo vas, hoda je pol drugo uro, a to je vas Tarany. S

severne in istočne strani obkoljujejo jo mažarske vasi, le dalje na jugu, ob levem bregu Drave stanujejo Hrvati.

Vas Tarany je slovenska vas.

Ko sem se približeval vasi, srečaval sem ljudi, kmete in kmetice, kateri so šli po isti cesti v Nagy Atád. Po noši in obrazih sem jih spoznal. Takih ljudi v taki noši videl sem že mnogo v železni županiji med Rabo in Muro. Začel sem jih nagovarjati slovenski in nisem se zmotil. Otvorjati so mi lepo slovenski, govorili so ravno tako, kakor govore Prekmurci. Prišel sem do prve hiše v vasi. Na njivi je mati kopala krompir, a okrog nje sta se igrali dve hčerki. Ko sta me zapazili, začeli ste peti. Križali sta, kar se je dalo, in nisem mogel razumeti besed. Ko sem bil že blizu, videl sem, da dekletci pojeta mažarski. Peli pa sta neko pesem, v kateri je bila vsaka peta beseda »magyarszáx«. Mati je z menoj govorila slovenski. Bila je Slovenka iz Taranja. Vprašal sem jo, kaj pojeta otroka, in rekla

mi je, da pojeta mažarsko pesem, katere sta se naučili v šoli. A kaj pojeta? Odgovorila mi je ženica: »kako je lep magyarszáx, kako je dobro v njem in pa srčno ljubimo«. »Mati, ali je to istina«, vprašam jo, »ali se vam res dobro godi?« »Nič nimamo dobrega«, tožila mi je žena, »slabo nam je, ker smo vsi veliki siromaki«. Potem pa sem rekel, da ni istina, kar otroka pojeta, in ženica je bila tiho.

V slovenski vasi sem. Taranj je vas, kakršne so vse slovenske vasi. Videl sem take vasi v železni stolici. Vas je podolgata, hišice stoje ob obeh straneh ceste. Pred hišicami se razteza, kakor je dolga vas, ograja, hišice so s prokeljem (svili) obrnene na cesto, med njimi je dvor, a za njimi drevje. Na koncu vasi je cerkev, poleg cerkvice župnišče in šola; v bližini stanuje gospon notar in tu je tudi krma, v kateri toči mažarski Jud sila slabo vino. Župnik, učitelj, notarij in Jud, to je takozvana inteligencija v Taranju.

(Dalje prih.)

znak posebnega cesarjevega zaupanja v Gautschevo ministrstvo in kot priznanje, da se je doseglo zopet redno funkcioniranje drž. zbora.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 20. februarja. Grof Julij Andrássy je prišel danes v poslansko zbornico ter je imel daljša posvetovanja s Kossuthom, grofom Apponyjem, baronom Banffyjem in grofom Al. Zichyjem. Grof Andrássy si namreč prizadeva, da bi sestavil prehodno ministrstvo. F. Kossuth mu je naznanil po posvetovanju s svojimi pristaši, da pristavi sestavo prehodnega ministrstva pod pogojem, ako se v novo ministrstvo ne sprejme noben minister in noben državni tajnik sedanje vlade ter da se bo nova vlada bavila izključno le z absolutno nujnimi državnimi potrebščinami. Niti predpriprav za volilno reformo ali za novi poslovnik se ne sme lotiti. — V prehodno ministrstvo pa bi ne vstopil tudi noben član neodvisne stranke. Predlog, naj se taka naloga poveri predsedniku desidentov, bivšemu dr. Daranyiju, je stavil grof Andrássy sam.

Dunaj, 20. februarja. »Montags-Review« poroča, ako se tudi Daranyiju ne posreči sestava ministrstva, vršile se bodo najbrže kmalu zopet nove volitve (?).

Budapešta, 20. februarja. Odseki državnega zbora so se sestavili. Za predsednike so pri vseh odsekih izvoljeni opozicijski poslanci.

Budapešta, 20. februarja. V političnih krogih je zbudilo veliko začudenje, da se je štiridesetorica hrvaških poslancev skoraj popolnoma ločila od liberalne stranke. Hrvaški klub je sklenil, da ostane do sestave nove vlade popolnoma samostojen. Ker so hoteli Hrvatje celo postaviti lastnega kandidata za predsedstvo, naprosila je ogrska vladna stranka bana grofa Pejasevicha, da je proti temu posredoval. Hrvatje so res opustili misel na lastnega kandidata.

Budapešta, 20. februarja. Danes popoldne je imel klub hrvaških poslancev sejo ter sklenil po daljši debati, da bodo Hrvatje glasovali pri volitvi predsedništva za liberalne kandidatettersploh vztrajajo na temelju nagodbe iz leta 1867.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 19. februarja. Načrt prizadetih velesil za finančne reforme v Macedoniji so baje pripravljene ostale velesile podpisati le pod pogojem, da se nastavi mednarodna finančna kontrola.

Solun, 20. februarja. Blizu Strumice je dne 16. t. m. trčila turška patrolja ob močno bolgarsko četo, ki so jo vaščani podpirali. Skoraj ela vstaška četa je bila uničena,

pri čemer pa je zgorelo tudi več hiš. Turki so izgubili 20 mrtvih in ranjenih.

Volitve na Rumunskem.

Bukarešta, 20. februarja. Včeraj so bile volitve iz tretjega razreda za zbornico. Izmed 38 mandatorov jih je dobila konzervativna stranka 36, opozicija pa le 1 mandat. Zbornica je sedaj sestavljena iz 157 vladnih pristašev in 15 članov združene opozicije. V 10 okrajih so potrebne ožje volitve. Danes bo volil prvi razred poslancev za senat.

Notranji položaj na Ruskem.

Petrograd, 20. februarja. Pred dobrim tednom so dobili revolucionari v Petrogradu preko Aleksandra velike množine razstreliva in šušvajočih tiskovin. Policija je za pošiljatev izvedela prepozno.

Petrograd, 20. februarja. V palači velikega kneza Vladimirja je bila preteženo soboto hišna preiskava, ker imajo več njegovih služabnikov na sumu, da so v zvezi z revolucijskim odborom.

Petrograd, 20. februarja. Železniški promet med Libavo in Moskvo je vsled štrajka ustavljen.

Varšava, 20. februarja. Najboljši meščanski krogi bojkotujejo koraške častnike, ker so se pri zadnjih izgredih vedli surovo napram prebivalstvu.

Petrograd, 20. februarja. Lista »Naši Dni« in »Naša Žizn« sta za kazen na tri mesece ustavljena.

Petrograd, 20. februarja. V Harkovu so ustavili delo delavci v tobačni tovarni; slede jim uslužbeni pouličnih železnic.

Petrograd, 20. februarja. Boleden Pobjedonosceva se vidno hujša. Zdravniki so obupali.

Umor velikega kneza Sergija.

Petrograd, 20. februarja. Prvo, kar je storil car po atentatu, je bilo pardoniranje velikega kneza Pavla brata umorjenega Sergija. Car je poklical velikega kneza Pavla iz prognanstva v domovino.

Berolin, 19. februarja. Pruski princ Henrik pride k pogrebu svojega svaka velikega kneza Sergija.

Petrograd, 20. februarja. Truplo umorjenega kneza je postavljeno v kapeli na visokem odru ter pokrito z debelim prtom, pretkanim z zlatom in srebrom. Truplo so umetno sestavili ter ga oblekli v uniformo. Roke in glava so iz voska. Sploh se je po atentatu našla jedva polovica trupla.

Moskva, 20. februarja. Kraj, kjer se je izvršil atentat, so začeli takoj v petek popoldne delavci ograjati; v soboto so že začeli postavljati ogromen križ iz litega železa, ki bo stal v spomin grozne nesreče na tem kraju.

Berolin, 20. februarja. Iz Petrograda se poroča, da je morilec velikega kneza sin nekega visokega ruskega dostojanstvenika. Njegovo ime policija še vedno prikriva. V bližini atentata je namreč našla denarnico z morilčevimi vizitnicami in mnogimi pismi, vsled katerih so odlične osebe, ki jim je vlada dosedaj popolnoma zaupala, hudo kompromitovane.

London, 20. februarja. V vojašnici gardnega polka v Petrogradu je bilo zvečer po atentatu razdeljenih mnogo tiskanih lističev, v katerih se je umor proslavljal kot nov korak na potu k svobodi. Tajna policija je zašledila med gardnimi vojakami zaroto. Preiskavo vodi general Treppov sam.

Petrograd, 20. februarja. Pri morilecu so našli potni list na ime malomeščana Gerasimova, toda splošno se trdi, da ta mož ni vrgel bombe, pač pa je bil zarotnik. Gerasimov tudi trdovratno taji ter pravi, da bo pravega krivca povedal že pozneje. — Revolucijski odbor je poslal carju pismo, v katerem ga oborožbeča, da se mu za sedaj ni treba ničesar bati.

Poljaki na Ruskem.

Berolin, 20. februarja. Pri razpravi o proračunu finančnega ministrstva v državnem zboru je posl. dr. pl. Dziembovsky (Poljak) protestiral, da bi se zvišal fond za pospeševanje nemštva med Poljaki. — Finančni minister baron pl. Rheinbaben je izjavil: Kdor razmere na vzhodu države (poljske pokrajine) opazuje z odprtimi očmi, ne more prav nič dvomiti, da je poljsko prebivalstvo v zadnjih desetih letih izredno močno napredovalo. Žalibog nemštvo nazaduje in Poljaki se povsod tiščijo v ospredje, ker Nemci nimajo tiste odporne moči, ki bi jo morali pri njih pričakovati. Poljaki se v vseh panogah ločijo od Nemcev. Taka ločitev se godi posebno na gospodarskem polju. Zadnje leto je poljska agitacija vedno krepkeje nastopala. Mi moramo skušati napraviti Nemcem položaj znosljiv, da jih utrjujemo v obrambi zoper Poljake. Nemci v vzhodni marki naj imajo slej kot prej zavest, da stojimo mi (vlada) za njimi. — To je pač najboljša spričevalo za poljsko žilavost, a klaverno za nemštvo, ki se mora braniti z nasilstvi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. februarja.

— **Ornig contra dr. Tavčar.** V zadevi famozne tiskovne pravde J. Orniga proti »Slovenskemu Narodu« oziroma dr. Tavčarju poroča se nam iz verodostojnega vira

ledeče: Nasilnost ptujskega samodržca Orniga je bila že večkrat ožigovana v »Slov. Narodu«. Sklicujemo se na serijo člankov: Koga je c. kr. štajerski namestnik predlagal v odlikovanje? Ti članki so bili tiskani meseca septembra 1904 (št. 208 in 218). Ti članki so obsegali še hujša očitanja in dolžitve kot vsi poznejši, a vendar g. Ornig ni upal tožbe vložiti, če ravno bi bil tudi takrat lahko dosegel delegacijo mariborske sodnije. Pač pa je Ornig zbral svoje pristaše skupaj in ti so glasom »Ptujčanke« z dne 2. oktobra 1905 v občinskem svetu sklenili sledečo resolucijo: »Der Gemeinderat der Stadt Pttau findet zufolge Sitzungsbeschlusses vom 1. Oktober 1904 hiemit zu erklären, dass es unter der Würde des Herrn Bürgermeister Joseph Ornig gelegen ist, gegen die ganz gemeinen Beleidigungen des »Slovenski Štajerc« und des »Slovenski Narod«, beziehungsweise gegen die Verfasser dieser lügenhaften und niederträchtigen Schmähartikel klagbar aufzutreten. Andererseits gibt der Gemeinderat in dieser Sitzung und in Abwesenheit der Herrn Bürgermeisters die einstimmige Erklärung ab, dass diese Beschimpfungen des Herrn Bürgermeisters diesen in den Augen des Gemeinderates, der deutschen Bürgerschaft und jedes anständigen Menschen nur noch achtbarer machen können. Der Gemeinderat ersucht daher den Herrn Bürgermeister Ornig, sich mit diesem Bewusstsein und der allgemeinen Anerkennung, die sein Wirken gefunden hat und findet, genug sein zu lassen und nicht die Klage einzubringen.« Ta sklep je imptinencia. S tem sklepom se krši kazenski zakon; kajti izreka se zaničevanje dvema listoma in njihovim dopisnikom, ki pri seji niso bili navzočni. Občinski svet je s tem sklepom kršil kazenski zakon in prekršil svoj delokrog. Dolžnost državne uprave bi bila, ta po kazenskem zakonu kaznivi sklep razveljaviti. Če bi kaka slovenska občina tak bedast sklep storila, bi vlada takoj razpustila občinski svet in predstojniku natočila kazensko in disciplinarno preiskavo. Zakaj se v Ptuj to ni zgodilo? Zakaj je tukaj vladni zastopnik gluhi in slep napram takemu nasilju? Odgovor je jako enostaven: Ornig dobi vsakega c. kr. okrajnega glavarja v svoje zanjke, ga povabi v klet, mu ponudi bratovščino etc. Ob istem času, ki je občinski svet v Ptuj osmelil tako zaničevanje izreči tretjim osebam in jih žaliti na časti, je bil banket kletarskega društva v Ptuj; pritem banketu sta se pobratila Ornig in c. kr. okrajni glavar Muderrani pl. Meysing. Umevno je, da se c. kr. okrajni glavar svojemu pitnemu bratu Ornigu neče zameriti in da

rešenemu občinskemu sklepu ni posvetil tiste pozornosti, ki je bila njegova dolžnost. Zanimivo pa je tudi, kdo je prisostvoval pri tem famoznem občinskem sklepu. Izvedeli smo, da je resolucijo sestavil g. dr. Avg. pl. Plachki, odvetnik in pravni konzulent Ornigov; sin tistega finančnega ravnatelja, ki je svoj čas milo prosil slovenske poslance, naj se zanj zavzamejo, da ga ne pošljejo v pokoj in ki se je imel slovenskim poslancem zahvaliti, da je ostal na svojem mestu. Glasovala sta za citirano resolucijo tudi dva sodna pristava v Ptuj namreč g. Matzlin g. dr. Bračič, prvi kazenski, drugi civilni referent in eventualni vodja te sodnije. Sedaj šele je delegacijski sklep nadsodišča v Gradcu z dne 14. januarja 1905 Pr. VIII 8/4/37 postavljen v pravo luč, v bengalično svetlobo. Preiskavo proti dr. Tavčarju in drugovom bi torej vodili sodniki, ki so njemu oziroma »Slov. Narodu« in »Slovenskemu Štajercu« že izrekli meseca oktobra 1904 javno svoje zaničevanje! Kaj pa pravite ekselencija g. dr. Klein k temu? Ali ste še sedaj prepričani, da so sodniki Gleispachovega kalibra nedolžna jagnjeta, »Slov. Narod« in njega dopisniki pa sami volkovi in tolovaji? Ali se ne bodo sedaj še drugi državni poslanci ojuščili in ohrebrili ter posnemaje dr. Tavčarja stavili predlog, naj se grof Gleispach odstavi in kaznuje?

— **Mladi kolporterji.** Političen list »Domoljub« je dandanes na Kranjskem najboljše obramba, da naše dobro ljudstvo ne zagazi v pregrehe sveta. In da se ljudje že izza mladih nog navadijo na ta list in s tem rešijo svojo dušo pogubljenja, zato skrbi naša duhovščina. V nekaterih krajih je v zadnjem času prišlo v navado, da šolska mladež raznaša »Domoljuba«, ki ga župnik kar celo skladovnico dobiva iz Ljubljane, ne samo naročnikom — staršem, ampak tudi tujim naročnikom po sosednjih vaseh. Pred par leti se je »Domoljub« delil med otroke kar v šoli med šolskim poukom, sedaj se je zboljšalo toliko, da ga dobe otroci na cesti ali pa da hodijo ponj v farovž. Šolski otroci med nošnjo domov »Domoljuba« večkrat kar na glas bero. Župnik na Bresnici, Tomaž Potočnik, je zastopal do zdaj stališče, da branje političnega časopisa »Domoljub« ni nevarno za šolske otroke, nego celo koristno in poučno! Zdej se bo pa že moral ukloniti, kajti deželni šolski svet je strogo prepovedal porabljati šolsko mladež za raznašanje političnih časopisov. Če bi se kateri duhovnik ne ravnal po tem, imajo učitelji dolžnost, ga naznaniti pristojni oblasti.

— **V Dolenji vasi pri Ribnici** je paša duš izročena kaplančku

Gospa Angela.

(Dalje.)

Angela je uprla svoje velike mokre oči v Mirko. V njenih pogledih so se zrcalila čustva, ki so ji pretresala srce, bolest in obup, a tudi prošnjaa za odpustanje, prošnja za prijazno besedo.

Mirka ni ta pogled čisto nič ganil. Naslonil se je na fotelj, sklenil roke in gledal proti stropu na neokusno slikarjio, kakor da ga ta prav posebnost zanima.

Angela se je primaknila k njemu. Z rosnimi očmi in trepetajočimi ustnicami je čakala vsaj osrčevalne besede, a Mirko je molčal. Prijela ga je za roko in mu jo rahlo gladila, kakor bi mu hotela s tem pokazati, da je sedaj on njen gospodar. Toda Mirko je ostal molčeč in kar poznalo se je, da mu je situacija jako neprijetna in mučna.

Angela se sedaj ni mogla več premagovati. Zajokala je na glas in s sklenjenimi rokami prosila:

»Mirko! ... Odpusti mi! ... Mirko, prosim Te, odpusti!«

Mirko je planil pokonci, kakor da je za njegovim hrbtom počila bomba.

»Nikar ne vpitate, milostiva. Prosim Vas, nikar ne vpitate. Lahko bi

naju kdo slišal; gospodinja rada prisluškuje. Potolažite se, milostiva.«

Angela se ni zmenila za te besede. Naslonila je glavo ob roko in jokala tako bridko, da je postal Mirko ves nervozen, kajti geniti se itak ni dal.

»Prosim Vas, milostiva, nikar ne jokajte. Še glava Vas bo bolela in rokavice si znate pokvariti. Lejte milostiva, — Mirko je zopet sedel k Angeli — »govoriva pametno, kakor se spodobi za pametne ljudi.«

Angela se ni dala potolažiti, nego je jokala, kakor da ji je srce počilo. Mirka je to jokanje dočel bolj vznemirjalo. Kaj si bo mislila gospodinja in kaj utegne raznesti o tem prizoru po mestu. Kaj — če bi kdo prišel in dobil pri njem jokajočo gospo Angelo Grebinovo, soprogo veleglednega sodnega svetnika. Stopil je k vratom in jih tiho zaklenil. A ustrašil se je tega sam in vrata zopet odklenil. Če bi bil kdo prišel in našel vrata zaklenjena, slišal pa ženski jok — kaj bi mislil. Gotovo bi čakal, in če bi potem videl gospo Angelo, bi bil škan-dal gotov. In škandala se je Mirko bal — bolj še kot dvobojev.

Trajalo je dolgo časa, predno se je glasno jokanje gospe Angele spremenilo v bolj tiho ihtenje. Mirko je med tem večkrat stopil h gospe Angeli in jo tolažil, a vselej ga je pre-

vzela nervoznost, da se je v najugodnejšem trenutku odvrnil od Angele in začel zopet begati po sobi sem in tja.

»Kako je neki že izvedela za to stvar«, je jezno mrmral sam sebi. »Dogovorili smo se vendar, da bomo molčali, da nas ne bodo preveč čez zobe vlekli. In danes ve že Angela za ves dogodek.«

Mirko je bil mnenja, da je gospa Angela izvedela, da se je dan prej v najožjem rodbinskem krogu praznovala Mirkova zaroka z gospodično Marico; prepričan je bil, da je prišla Angela samo zato k njemu, da bi mu napravila velik dramatični prizor, s kakršnimi se navadno končavajo nedovoljena ljubezenska razmerja. O dogodkih v Grebinovi hiši ni Mirko imel nobenega pojma.

»Ab, kaj«, je nadaljeval Mirko svoje razmišljanje, »bolje da se prestatne ta prizor kar sedaj, kakor da bi se moral še enkrat od kraja začeti. Svojo zaroko bi ji moral itak prej ali slej naznaniti, in da bi mi ne prizanesla s tem velikim dramatičnim prizorom, to je tudi gotovo. Zadržikrat slovo vzeti, temu se ne odpove nobena zapuščena ljubica.«

Mrak je dajal sobi nekaj turobni značaj. Mirko je še komaj razločil konture na zofi ležeče gospe Angele.

V tej tišini se je ihtenje Angelino slišalo še bolestneje.

»Ženske so vendar čudne«, se je skeptično smehljaj Mirko. »In vse se enake — vse, prav brez razločka. Komaj je izvedela Angela, da sem se zaročil z Marico, je že pritekla, da improvizira malo tragedijo, čeprav se zadnje tedne ni več zame zmenila. Prej se je vedno bala, priti sem, ko bi bil to smatral za največji dokaz njene ljubezni, sedaj pa ni imela nobenih oziror in nič strahu.«

»Milostiva gospa«, se je obrnil Mirko do Angele in prisedel k njej na zofa. »Govoriva mirno in pametno.«

Angela ga ni razumela, slišala je samo njegov glas in se hitro obrnila k njemu.

»Ti si dober, Mirko, ti si plemenit. Odpusti mi! Saj te ljubim.«

»Jaz Vam nimam ničesar odpustiti, milostiva gospa«, je odgovoril Mirko že nekoliko nepotreprežljivo. »Naprotito! Odpustite Vi meni. Jaz Vam ostanem tudi vnaprej zvest, lojalni prijatelj do smrti. Nihče Vas ne more bolj in resničneje spoštovati, kakor Vas spoštujejam jaz. Ali slučajni usode nanesejo časih tak, da človek sam ne ve, kako in kdaj pozabi dane obljube in krene na drugo stran.«

»Oh, Mirko«, je vzklila gospa Angela, »zdaj vidim, kako si plemen-

it. Da, slučajni usode. Moj Bog, saj nisem vedela, kaj sem delala. Ujeti sem se dala, ne da bi se prav zavdala, kako in kaj. Ali zdaj je vse pri kraju. Jaz nisem nikdar drugega ljubila, kakor tebe, moj Mirko.«

»Oprostite — milostiva, jaz vas ne razumem«, je ječal Mirko. Bilo mu je popolnoma nejasno, kaj da pravzaprav pomenijo Angeline besede. »Zdaj sem zopet tvoja, Mirko, tvoja za vedno«, je vzklila Angela, ne da bi odgovorila na Mirkov poziv. »Imenuj me Angelo. Nikdar več mi ne reci milostiva gospa. Kaj me briga ves svet. Naj govori svet kar hoče, — jaz ostanem pri tebi.«

Mirko je kar odskočil, tako so ga prestrašile te besede.

»Oprostite, milostiva — tako ne moreva dalje govoriti.« Mirko je naglo užgal svetilko in jo postavil na mizo pred Angelo, kakor da bi jo s tem prisilil, da se spomni realnosti sveta in življenja. »Treba je, da prideva enkrat na jasno. Jaz Vas namreč nikakor ne razumem in Vas prosim, razložite mi vendar, kaj se je pravzaprav zgodilo.«

Mirko je govoril jako energično nekako tako, kakor človek, ki se je naveličal akademičnega prepira v gostilni in slede suknjo, da bi prepričal končal z argumenti pesti.

(Dalje prih.)

Francetu Gnidovcu. Ta božji namestnik je mnenja, da se navadni kmet ne sme nikoli nič razveseliti, ampak da mora le trdo delati in hoditi pošušat njegove vzorne pridige. Tako je pretečeno nedeljo razsajal na prižnici in pital z vsakovrstnimi primkami, ki so se prejšnji četrtek udeležili domače veselice, ki jo je priredil g. Kromer, gostilničar v Dolenji vasi. Na dotični veselici so bili samo ožejeni mošnje s svojimi ženami ter le en fant in eno dekle, ki sta pa tudi že spolnila 26 leto. To pa »gospodu« ni bilo prav, zato je ozoanil, da danes (t. j. pretečeno nedeljo) desete maše ne bo in da se veselice smejo vršiti v mestih, na kmetih pa nikoli ne, najmanj pa v Dolenji vasi pri Ribnici, kjer ukazuje Franco Gnidovec. Seveda pod patronato kakor cerkvene avtoritete je dovoljena vsaka zabava, vsaka veselica, vsak ples, brez dovoljenja te je pa prepovedano vsako nedolžno veselje. Kaplanu Gnidovcu pa povemo: veselice so bile, predno je kaplanoval on, so, ko kaplanuje, in bodo, ko njega več ne bo, pa magari naj še tako opleta s svojim jezikom in daje priimke poštnim ljudem.

— **Kdo izdaja tržaški „Novi list“?** „Novi list“, ki s tako verno zagovarja preganjanje slovenskega jezika iz cerkve in tako navdušeno brani škofa dra. Nagla, izbija, kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira, na stroške škofa Nagla samega. Članke in notice za list pišejo v italijanskem jeziku laški duhovniki, ki so zbrani okrog klerikalnega lista „L' Amico“, na slovenski jezik pa jih prevaja neki bivši krojač, ki se piše, ako se ne motimo, Ferljuga. „Novi list“ je torej plačano glasilo škofa dr. Nagla, ki ga urejujejo tisti strupeni sovražniki slovenskega naroda in jezika v duhovniških haljah, ki se družijo v bratski slogi v boju proti Slovincem z židi okoli „Piccola“ in se z vso brezobzirnostjo bore v svojem listu „L' Amico“ proti vsemu, kar je slovenskega! Zato se tudi ni čuditi, ako je list pisan v taki barbarski slovensčini, da človeka bole ušesa, ako ga čita. Čudimo se, da se „Novi List“ vzpričo teh okoliščin drzne slovensko javnost farbat, da je radikalno-naroden slovenski list in da ga v vsem delovanju vodi edina želja, koristiti slovenskemu narodu in delovati za njegovo „časno in večno srečo“. Volkovi v ovčji obleki, jezuitski hinavci! Ako kdaj se je v tem slučaju pokazalo, da je najvišje načelo klerikalcev ono, ki je izraženo v geslu: „Namen posvečuje sredstva“.

— **Nemška nesramnost.** Neki načelnik okrajnega zastopa in član okrajnega šolskega sveta si upa v nekem časopisu javno napadati učiteljestvo neke šole svojega okraja. Ker se po njegovem mnenju preveč peča s politiko in časopisi in ker to škoduje ondotni šoli in učencem. Samolastni mož se imenuje Vračko in je načelnik okrajnega zastopa v Zgornji Račdoni. Vsa njegova šolska izobrazba obstoji iz dveh razredov ljudskih šol, mož je neizkušen in je le vsled zamotanih političnih razmer dospel na mesto načelnika okrajnega zastopa. In tak človek naj sodi o učiteljestvu in šoli! In to še v javnem časopisu, namreč v zadosti znanem Ormignovem organu v Ptuj. Kaj takega je pač le na Spodnjem Štajerskem mogoče!

— **Učiteljska vest.** Gospod Ivan Šega, učitelj v Dolenjem Logatcu, je premeščen na štirirazrednico v Smartnem pri Litiji.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Danes zvečer predstavlja se dramska noviteta Victoriena Sardona znameniti zgodovinski igrokaz: »Toska« z gđ. Spurno v naslovni vlogi. Predstava se vrši na »neparu«. — V petek, dne 24 t. m. se vprizori Offenbachova opereta »Lepa Helena«, v kateri nastopi gospa Irma Polakova, članica kr. zem. gledališča v Zagrebu, kot gost. — V nedeljo, dne 26 t. m., sta dve predstavi; popoldne poslednji kot ljudska predstava narodna igra »Martin Krpan«, zvečer pa tudi

poslednji v tej sezoni ópera »Mignon«.

— **„Jugoslovanski almanah“.** Iz Belgrade se poroča, da se še nišlo ne ve, kdaj izide almanah. Govori se, da še Bolgari sploh niso poslali nbenih prispevkov, dočim so Slovenci poslali toliko gradiva, da ni misliti, da bi se ga moglo spraviti na določenih deset tiskanih pol. Ker se osrednji odbor neke nikomur zameriti, da bi izbral iz dobrega najbolše, vrne baje slovenske prispevke v Ljubljano, da slovenski pisatelji sami odločijo, katere stvari se naj natisnejo v almanahu. S tem se je izdaja te povsodi težko pričakovane knjige snetno zakasnila in veselje smo lahko, ako jo dobimo sploh o Veliki noči.

— **„Kraljeva srbska akademija znanosti“** v Belgradu je v svoji seji dne 17 t. m. imenovala za svoje člane Slovence dr. Matijo Murka, vseučiliškega profesorja v Gradcu, glasovitega hrvatskega romanopisca Ljubomira Babič-Gjalskega in hrvatskega slikarja Vlaho Bukovca, profesorja na češki slikarski akademiji v Pragi. — Ljubomira Babič-Gjalskega je imenovala za svojega častnega člana tudi »Slovensko dobrotvorno društvo« v S. fil.

— **Zbirka za kranjsko podružnico avstrijskega pomožnega društva za bolne na pljučih.** Gospod c. kr. okrajni glavar Alfonz Pirc nabral je v okrajnem glavarstvu kranjskega 394 kron za podružnico. K tej vsoti so prispevali: kot podporniki občini Kranj in Tržič, dalje industrijalet Glanzmann in Gassner in Karol B. Mally v Tržiču, kot društveniki mnoge občine, župnije in nekateri okrajni šolski sveti, dalje mnogi zasebniki, kot darovalci različni dobrotniki v Tržiču.

— **Prvo hrvatsko društvo „Kolo“** v Ljubljani priredi v nedeljo dne 26. februarja 1905 v mali čitalnični dvorani »Narodnega doma« svoj predpustni ples, h kateremu najvpljudneje vabi slavno občinstvo. Pri plesu sodeluje vojaška godba pešpolka št. 27. — Odbor I. hrv. društva »Kolo« ni štedil niti truda, niti stroškov, da v vsakem oziru zadovolji cenjene p. n. goste in posetnike veselice. Društvo nastopi na plesu v narodni hrvatski noši, tako da bode veselica imela zgolj naroden značaj; želeli pa je, da tudi bratje Slovenci in posestrime Slovenke posnemajo ta lepi zgled. P. n. ostali blagovoljci naj priti v promenačni obleki. Vsakdo bode imel tukaj vpogled, kako se hrvatski narod po svojih šegah in navadah pri plesu razveseljuje — seveda preprosto — tako, da bode zabava na veselici tembolj domača in nepriljena. — Za potrebo bo kar najboljšje skrbjeno in nam zagotovljuje g. Bogovič, restavratore v »Narodnem domu«, slavno občinstvo tako glede jedi kakor pijače vsestransko zadovoljiti. — Vstopnina za osebo 1 krono; obitelj 3 oseb 2 kroni. Začetek ob 8. uri zvečer. — Torej na veselo svidenje prijatelji društva in nepri siljene zabave v nedeljo v »Narodnem domu«.

— **Pogrebno društvo „Marijine bratovščine“** je imelo preteklo nedeljo v »Mestnem domu« svoj redni občni zbor. V veseljem je opaziti, da so popolnoma pnehali burni prizori prejšnjih let, ki so bili takorekč na dnevnem redu pri teh shodih, to je znamenje, da se nahaja vodstvo v pravih rokah. Pri nadomestilni volitvi so bili prejšnji stari odborniki zopet izvoljeni, in sicer gg.: Alojzij Breskvar, tajnikom; Štefan Klun, blagajnikom in Franjo Jeločnik, od bornikom; nadalje za preglednike računov gg. Adolf Reich, Dragotin Dostal in Josip Pavšek. Zborovanja se je udeležilo lepo število društvnikov, veliko se je debatiralo zaradi novega pogrebnege reda pri četrtitvi novega pokopališča, po katerem bo tudi v marsičem prizadeta »Marijina bratovščina«. Ker niste dosedaj ne cerkvena, kakor tudi mestna oprava javnosti izdale nika-kršnega navodila, se ni moglo nikesar o tem sklepati, pač pa se je poveril sedanjí odbor, da v svojem času potrebno ukrene. Odboru se je izreklo za sedanje uspešno delovanje popolno priznanje in zahvale.

— **Ljubljansko drsialno društvo** naznanja da se je za danes zvečer na drsališču napovedani vojaški koncert odložil in to vsled premembe vremena.

— **Novomeške novice.** — Za predpust je neki tu znani, sedaj zopet v svojo domovino odišli gostilničar v lepi koroški nemščini zapisal svojem hlapcu v poselske bukvice sledečo spričevalo: „Pestetiger das Sich F... z K... l... set der Zeit sehr fleissig Treu Artig benommen hat und wurde gesund entlassen daher ich Im Jeden Mann Empfehlen kan. M/p. Lepi nemški koroški dialekt v petem

razredu ljudske šole. Ne slovensko ne nemško znati je lepo! — Dobro ponarejeni papirnati denar kroži v tukajšnji okolici. Posrečilo se je c. kr. žandarmeriji zaslediti ponarejalca desetkronskih papirnatih novcev v osebi Ivana Krkoviča iz Boršta pri Krški vasi. Denar je delan v Clevelandu v Ameriki in izvanredno dobro ponarejen. Poznati je le na nekoliko močnejši barvi in zamazani glavi. Kje se nahaja zaloga tega denarja, se poizvede, in prišlo se je na sled tudi ponarejenim bankovcem po 20 kron. Sodi se, da so tudi ti od Krkoviča.

— **Metliški fantje** priredé v nedeljo dne 26 t. m. v dvorani »Narodna čitalnica« v Metliki eleganten fantovski ples. Vabila so že razposlana. Ker vlada v Metliki kakor tudi v okolici in med obmejno hrvatsko inteligenco za ta ples splošno zanimanje je upati, da se bo po dolgem času čitalnica zopet napolnila z onim odličnim občinstvom, katero je pred leti bilo ravno v tej dvorani tolikrat zbrano v pravem veselju in najlepši elegi. Svira oddelke vojaške godbe pešpolka št. 96 iz Karlova.

— **Pazniško in delavsko podporno društvo v Trbovljah** priredi v soboto dne 25 t. m. ob 8 uri zvečer v prostorih rudarske restavracije na Vodaš plesni vendek. Izgleda bode vojaška kakor tudi društvena godba. Čisti prebitek je namenjen podpornemu fondu ter že z ozirom na to upamo da nas slavno občinstvo iz Trbovelj, Hrastnika in Zgorja, kakor vedno tudi letos v največjem številu obišče.

— **Nesreča.** Iz Brežice sta peljala pretečni teden hlapca veleposestnika Gerjeviča, Andr. Horvatič in Iv. Škvorc, voz sena v Zagreb. Blizu Stenjeve je naenkrat potegnila burja ter voz prevrgla. Hlapca, ki sta sedela vrh voza, sta daleč odletela ter je Horvatič priletel ob kamen tako silno, da se je ubil.

— **Prostovoljna požarna bramba v Žalcu** priredi v soboto dne 25 t. m. v gostilniških prostorih »Pri kron« velik ples. Kostumovani dobro došli. Svira godba pešpolka Belgijcev iz Ljubljane.

— **Klub samcev čitalnice v Mariboru** priredi v soboto dne 25. svečana zabavni večer s plesom.

— **Učiteljsko društvo za ptujski okraj** zbora je v četrtek dne 2. marca t. l. ob polu 10 uri — ne ob polu 11. uri — dopoldne v šoli ptujske okolice. Na vzporedju je tudi predavanje »O najnovjšem slovenskem pesništvu«. Predava gospod dr. Komljanec.

— **Umrl** je v Ormožu bivši župan in deželni poslanec Ferdinand Kada 75 let star. Pokojnik je bil še stare vrste nemškutarjev, ki niso tako besno grizli okoli sebe. Bil je samec ter je zapustil precejšnjo svojo premoženje ormoški občini.

— **Se se najdejo pametni Nemci,** a to v neposrednem sosedstvu najbolj nemškega Gradca. Občinski svet v Eggenbergu pri Gradcu je namreč v svoji seji odklonil podporo Südmarki iz občinskih sredstev, celo mednarodnih 20 K ni hotel v ta namen dovoliti, češ, da se z občinskim premoženjem ne sme poljubno razpolagati, ker je prebivalstvo do 70% iz mednarodnih, t. j. socialno-demokratskih in drugorodnih delavcev. Nemški listi so v sramežljivi zadregi, imenujejo ta sklep »Schildbürgerstückchen« ter očitajo obč. odboru, da mirnodušno prepušča, da se nemške predstraže (?) na Spodnjem Štajerskem, Kranjskem in Koroškem prepuste slovenski poplavi (?).

— **Poskušeni vlom.** V nedeljo popoldne so vlomili v Tratu neznaní titovi v pisarno ravnatelja Lloydove tiskarne Helmpacherja. Tatovi so že prevrtili železno blagajno od zgoraj, pa so nato koj zbežali, ko so zaslišali človeške glasove v bližini. Vzeli so le zlat ščipalnik in z mize drobiž za 20 K.

— **Neprijatelj duhovnikov.** V Devin je poslal škof za župnega upravitelja nekega Fulina, katerega so se župljani že v naprej branili z vsami štirimi. Pozdravili so ga na ta način, da so mu pobili ponoči okna na farovžu.

— **Izpred sodišča.** Kazenske razprave pri tukajšnjem dež. sodišču. 1.) Vence Fiala, vrtnarski pomočnik iz Austerlitz na Nemškem domu, je v družbi zaradi ravno istega delikta pred kratkim že tu kaznovanih Franceta Mertschnig in Janeza Krauser pozno zvečer pred župana hišo v Št. Vidu pri Brdu po vratih razbijal ter hotel izsiliti vhod v hišo, kričal, da se nobenega ne boji, da bode vse potokel, če je prav polna hiša ljudi. V tej družbi je razbil dve šipi in občinsko deško. Zagovarjal se je s pijanostjo. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 2.) Brata Anton in Pavel Gaber, baltarja sina v Podrečah, sta bila jezna na Janeza Rozmana, ker je lansko leto njunega brata telesno poškodoval. Vnel se je zvečer na vasi med njima prepir, katerega se je Rozman s tem ognil, da je šel domu spat.

Kmalu na to sta prišla tudi obdolženca pred hišo in jela vpiti, da se nikogar ne boji. Čez kake ¼ ure sta padla dva kamna skozi okno v sobo in razbila dve šipi. Obsojena sta bila brata Gaber vsak na 14 dni zapore. 4.) Anton Zagar, prežutkar na Količevem, je bil tožen po svoji hčeri Mariji Jagodici, rojeni Zaglar, za zaozlostoto 365 K. Po proglasitvi in vročitvi prepisa razsodbe obdolženec ni vložil nikakega pravnega leka, pač pa je ker je slutil preteči rubež, prodal edinega junca, katerega je še imel, za 199 K in na ta način izplačanje terjatve deloma obzrusspešil. Obsojen je bil na 3 tedne zapore. 4.) Jakob Eržen, hlapec v Pševem, je v Lukežičevi gostilni v Rakovci Jožefa Rakovca z nožem v čelo in za levo uho sunil. Prepri se je vnel zaradi tega, ker je čevljarski pomočnik Tine Eržen samolastno vzel v kuhinji kos pečenke in jo prinesel v sobo. Krčmarja je zato nekaj ozmerjal. Za krčmarja se je zavzel tudi okvarjenec Rakovec, in to je obdolženca tako razkačilo, da ga je z nožem ranil. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 5.) Karolina Sedaj, dekla v Tržiču, je svoji gospodnji Ivani Perko, pri kateri je služila za pestunjo, vzela žepno uro, 2 metra domačega platna, 3 metre blaga, 3 obri salke in tri povojce. Obsojena je bila na 3 tedne težke ječe.

— **Samomor ali zločin?** Kakor smo že poročali, našli so v nedeljo popoldne v Knaševih ulicah šte. 5 v kleti na peči za centralno kurjavo ranjenega in v nezavesti ležati brezposelnega mizarskega pomočnika Ant. Pungerdarja, rojenega 28. septembra 1883 v Malinih in pri stojnega v Trebelnu. Pungerdar, ki je še isti večer v bolnici umrl, ima baje več ran, (a smrt mu je povzročila ona na desnem stegnu) iz katerih se sklepa, da se je zgodilo pri tem mogoče kako hudodelstvo in je že policija dva osumljenca aretovala in izročila c. kr. deželnemu sodišču v preiskovalni zapor. Izjave aretovancev so med seboj v protislovju, vsled česar je stvar postala sumljiva. Nasprotno se pa tudi pripoveduje, da je pokojnik večkrat pripovedoval, da bi si vzel življenje, ako bi bil potrjen za vojaka, kar se pa še ni zgodilo. Kaj je na stvari resničnega, dožene preiskava.

— **Tatvini.** Včeraj popoldne je prišel v hlev na R. mski cesti št. 17, kjer ima hlapec Peter Špenko v zaklenjenem kovčegu spravljeno svojo obleko, spat v steloj neki postopšč, ki se je delal pijanega. Ko je pa šel Špenko na delo, mu je postopšč vilo mil v kovčeg, ukradel hlače in telovnik, vredno 7 K 40 vin. in odšel. Osumljenec je policiji znan. — Kastnerjevemu hlapcu Andreju Gregorinu je nekdó ukradel dne 18 t. m. iz dvorišča štiri verge, vredne 4 K.

— **Strah pred zaporom.** Včeraj je delavec Jožef Počivavšek iz Most z voza ukradel premogaru Kugi, ki je stal z njim na Sterem trgu, vredno premoga, katero je hotel prodati, a bil zasačen in aretovan. Ko sta šla z mestnim jetničarjem po hodniku, je Počivavšek s tako naglostjo skočil z mostorža v I. nad stropju na dvorišče, da ga jetničar ni mogel obdržati. Ko je bil na dvorišču, je nekoliko pogledal okrog sebe, potem pa zbežal na trg kakor polit maček, a je bil kmalu zopet prijet doma v postelji, kjer ga je našla policija sladko spečega.

— **Pisati je bil pozabil.** Včeraj je na južnem kolodvoru služboval nadstajnik J. Kržan prijel nekoga sumljivega mladeniča, ki je hotel iti v Ameriko, ne da bi bil še nosil »sabljevo prepasano«, ki je imel potni list na ime Matije Peršina. Ko mu je rekel, da naj podpiše svoje pravo ime, je ta rekel, da je o Božiču, ko je dobil potni list, še znal pisati, a sedaj pa da je že pozabil. Kondno je vendar priznal, da je njegovo pravo ime Alojzij Kalčič, da je doma s krškega okraja in da res ni bil še vrok.

— **Aretovan** je bil danes Ivan Vidic, bivši hlapec iz Smihela, ker je bil zaradi poverbe zasledovan v policijski tiralnici.

— **Špecialist.** Dne 19 t. m. je gospe c. kr. poštnega ofcijala Alojzija Potokarja iz otroškega vozička, ki je stal v veži v Dalmatinovih ulicah št. 1, neznan tat ukradel dve otroški pernici, vredni 24 K. Tedaj zopet nova špecialiteta tatvin.

— **Pes ugriznil** je danes zjutraj šleto krojačev hčerko Rozalijo Strniševu. Ugriznil jo je pod levo oko in jo znatno poškodoval. Pes je bil brez znamke in se ne ve, čegav je. Bil je precej velik in belo tigrast.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 91 Slovencev in 108 Hrvatov. — Na Westfalko je šlo 30 v Hrušico pa 14 Hrvatov. Tudi 10 Slovencev je šlo v Hrušico, nazaj pa je prišlo 30 Hrvatov. — Iz Amerike je prišel en Slovenec, katerega je ameriška vlada zavrnila.

— **Izgubljene in najdene reči.** G. Dora Sappantschischeva je izgubila srebrno brožo, vredno 5 K. — Iv. S. je izgubil srebrno častniško verižico, vredno 8 K. — Na južnem kolodvoru pa je bil izgubljen, oziroma najden lončen lonec s servito, žepni nož in bambus-palica. — Učiteljska kandidatinja Amalija Lorberjeva je izgubila srebrno uro z duble verižico, vredno 14 K.

— **Slovenci v Ameriki.** — V rudniku je ubilo v Forestu City Slovenca Fr. Opeko, doma iz Ževs pri Cerknici. V Ameriki je imel svoje posestvo. — Za svobodo Slovanov so si v Čikagu osnovali vsi Slovani posebno organizacijo, ki podpira brate v domovini proti zatiralcem, t. j. Nemcem, Madjarom in Italijanom.

— **Najnovejše novice.** — Afera grofice Montignoso. V draždanskem ministrskem svetu pod kraljevim predsedstvom je justični svetnik Körner poročal o svojih neuspehih pri grofici Montignoso. Preden se vložijo proti grofici civilno-pravna tožba, hočejo na draždanskem dvoru počakati, kako razsodijo italijanska sodišča. — Večkratni milijonar in stari Garibaldijanec Franzari je ponudil grofici Montignoso in njeni hčerki svojo graščino v Kalabriji v poljubno prebivanje.

— **Dve smrtni obsodbi.** Okrožno sodišče v Banjaluki je obsodilo kmeta Toma Kovačevića in kmetico Stanjoko Gjerman v smrt na vislicah. Kovačević je imel ljubavno razmerje z omoženim Gjerman, dasi je tudi sam bil oženjen in oče štirih otrok. Da bi bila v ljubezni nemotena, zadavila sta Stanjokinega moža ter ga pokopala v gozdu.

— **Umor in samomor učenca.** V Moskvi je 17 letni učenec trgovske šole, Sizov, ustrelil učitelja angleščine, državnega svetnika Knelangerja, nato pa še sebe.

— **Novo železniško zvezo** z Italijo od Benetk preko Brenerja zgradi konzorcij v Benetkah, ki mu načeluje beneški župan.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 21. februarja. V današnji seji poslanske zbornice je na vrsti drugo branje rekrutnega zakona. Češki narodni socialist Fressl je imel dolg govor o vojaških razmerah in je grozil, da se češki vojaki eventualno spuntajo, če se ne dajo češkemu narodu njegove pravice. Govoril je potem Marchet. Prihodnja seja bo jutri.

Dunaj 21. februarja. Danes dopoldne je bila konferenca klubovih načelnikov glede volitve novega prezidenta. Razen socialnih demokratov in krščanskih socialistov so se izrekle vse stranke za zopetno izvolitev grofa Vetterja.

Dunaj 21. februarja. Pri ožji volitvi je bil Lupul zopet izvoljen načelnikom brambnega oddaka.

Budimpešta 21. februarja. Poslanska zbornica je izvolila Justha za prezidenta, Rakowszkega in Bolgarja za njegova namestnika.

Petrograd 21. februarja. Vlada upa, da bo v slučaju štrajka železničarjev zamogla z vojaki vzdržati obrat na vseh progah.

Petrograd 21. februarja. Visokošolci so imeli zborovanje, katerega se je udeležilo več profesorjev. Sprejeta je bila resolucija, ki zahteva splošno volilno pravico, ustanovitev zakonodajnega zastopa, amnestijo in ravnopravnost narodov in veroizpovedanj. Vojno z Japonsko imenuje resolucija hudodelstvo. Koncem zborovanja so dijaki razvili rdečo zastavo in strgali carjevo sliko.

Rusko-japonska vojna.

London 21. februarja. Japonci utrjujejo v naglici Njučvang; ker se boje, da ga Rusi naskočijo.

London 21. februarja. Strokovnjaki sodijo, da šteje ruska in japonska armada ob Šahu skupno 700.000 mož. Kuropatkin je svoje levo krilo raztegnil na 5 km zapadno od Kvaja. Rusi se zlasti pred japonskim desnim krilom živahno gibljejo in delajo velike priprave za boj.

Se dobi povsod!

Kalodent

571 neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dan. borze 20. februarja 1905.

Naložbeni papirji.

	Denar	Blago
4% majeva renta	100-25	100-45
4% srebrna renta	100-20	100-40
4% avstr. krona renta	100-20	100-40
4% zlata	119-95	120-15
4% ogrska krona	98-25	98-45
4% zlata	118-90	119-10
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Split	100-—	101-—
4% Zadar	100-—	100-—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101-25	102-25
4% češka dež. banka k. o.	100-15	100-65
4% „ž. o.	100-15	100-35
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-20
4% pešt. kom. k. o. z.	101-40	102-20
4% 10% pr.	107-50	108-50
4% zst. pisma Innerst. hr.	100-10	101-—
4% ogrska cen.	100-50	101-20
4% dež. hr.	100-25	101-25
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-25	101-25
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99-—	100-—
4% prior. dol. žel.	99-50	100-—
4% juž. žel. kup. „ž. o.“	317-85	319-85
4% avst. pos. za žel. p. o.	100-75	101-75
Srečke.		
Srečke od 1. 1860/1	187-—	189-—
„ 1864	278-—	281-—
„ tisk.	170-50	172-50
„ zem. kred. I. emisije	308-—	317-50
„ II.	302-—	312-50
„ ogr. hip. banke	275-—	280-—
„ srbske a. trs. 100-—	98-—	102-—
„ turške	135-40	136-40
Basilika	22-50	24-50
Kreditne	478-—	487-—
Inomoške	79-—	83-—
Krakovske	88-—	92-—
Ljubljanske	68-50	70-50
Avst. rud. križa	55-50	57-50
Ogr.	32-75	34-75
Radolfove	65-—	69-—
Salburške	70-—	81-—
Dunajske kom.	537-—	547-—
Delnice.		
Južne železnice	89-80	90-80
Državne železnice	652-—	653-—
Avstr.-ogrsk. bančne delnice	1638-—	1648-—
Avstr. kreditne banke	676-75	677-75
Ogrske	778-50	779-50
Živnostenske	250-—	250-50
Premogovop v Mostu (Briz)	671-—	674-—
Alpinske motan	522-25	523-25
Prške žel. ind. dr.	2485-—	2495-—
Rima-Muranyi	531-—	532-—
Trbovlske prem. družbe	306-—	308-50
Avstr. orožne tov. družbe	577-—	581-—
Češke sladkorne družbe	177-—	181-—
Valute.		
C. kr. cekin	11-34	11-38
20 franki	19-09	19-11
20 marke	23-43	23-54
Sovereigns	22-92	24-—
Marka	117-22	117-42
Laški bankovci	95-45	95-65
Rubli	253-25	254-—
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 21. februarja 1905.

Termin.

	za april	za 100 kg. K	1908
Pšenica	100	—	19-66
Pšenica	100	—	17-46
Koruzna	100	—	14-98
Oves	100	—	14-18

Efektiv.

10 vin. višje.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2. Srednji krašnji tlak 736-9 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
20.	9. sv.	729.2	0.9	sl. svzh.	sneg
21.	7. rj.	732.0	0.0	sl. svzh.	sneg
"	2. pop.	734.6	2.5	sl. jvzh.	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 13°
normale: 0-3°. — Padavina 9-8 mm.

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znanem, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni sinko

Živko

danes ob 3. uri zjutraj po kratki a zelo mučni bolezni v nejni starosti 6 let mirno v Gospodu zaspil.

Pogreb nepozabnega boče dne 22. februarja ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti št. 77, na pokopališče na Žalah.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi v Kamniku. Dragoga rajnega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kamniku, 21. februarja 1905.

Anton Vedlin, tajnik Mestne hranilnice, Amalija Vedlin, starši.

Stanko, Mirko in Milenica, bratca in sestrica.

573

Brez posebnega obvestila.

Zahvala.

Za izraženo sočutje in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu blagega gospoda

Ivana Dolenz

c. in kr. stotnika v p.

izrekamo presrečno zahvalo vsem udeležnikom, osobito visokorodnemu gospodu grofu Lanthieri in gospodu: c. kr. uradnikom, c. kr. notarju, učiteljem, pevcem in orodnikom.

569

V Vipavi, 18. svečana 1905.

Žalujoči sorodniki.

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja ob smrti nepozabne moj. matere, gospe

Marije Jordan roj. Fabiani

izrekam vsem najtoplejšo zahvalo. Osobito se zahvaljujem pred gosp. dekanu A. Koblarju, g. dr. J. Gnidovu, g. V. H. bašku, g. gvardijanu o. Hagolinu Sattnerju in drugim gg. duhovnikom, prebлаг, g. županu K. Savniku, gg. uradnikom profesorjem, učiteljem in meščanom sploh, in vsem, ki so se udeležili pogreba rajke in se nas spominjali sočutno v britkih dneh žalosti.

V Kranju, 20. svečana 1905.

Rajmund Jordan

537 c. kr. višji davč. nadzornik.

Velikanska pesa

(quedlinburška)

kraški in ameriški grah, ruski lan, vse vrste detelje, posebno za čebelno pašo, „Phacelia“ in „Espanetia“; vse vrste travnih semen za napravo ali izboljšanje senožeti, kakor tudi vse vrste zelenjadi, zajamčeno kaljive pri

543-2

Peter Lassniku

Marijin trg v Ljubljani.

Lepota stasu

Razkošno nedrje je nenadomestljivo vsaki ženski, ki ji je mar svojih čarov, vsaki, ki bi rada bila mikavna in oboževana. Da se pa doseže ta uspeh v enem mesecu brez pogosto škodljivih pa rikdar uspešnih tajnih sredstev in brez posebnega zdravljenja, ni ničesar boljšega nego slovit

ADONISOVO MILO (koncentr. zeliščno milo)

napravljeno iz izvlečka 72 zelišč. Edini preprosti izdelek, pripravna tajna poraba z več nego 10 000 atesti potrjenega uspeha. Poskusite in čudili se boste doseženemu uspehu. Pripravno za mlada dekleta takisto kakor za žene z nerazvitimi ali zaradi otroške postelje usehlimi nedrjem.

Adonisovo milo razpošilja z natančnim navodilom v kosih po 250 gr. Karton s 3 kosi stane K 10, 6 kosov K 13,12 kosov K 30, poštnine in carine prosto po povzetju ali če se denar naprej pošlje.

Naročila naj se pošiljajo edinemu upravičenemu tvorničarju

LODOVICO POLLAK v MILANU (Italija).

Pisma stanejo 25 h, dopisnice 10 h. Dopisuje se v vseh jezikih.

416-2

Najfinejša naročila po meri!

Iz najfinejšega pristnega angleškega in francoskega blaga se izvršujejo obleke, svrtniki in športne suknje najfinejše, najmoderneje v Londonu, Berlinu in na Dunaju. Obleke, ki jih naroče moji čast. odjemalci, se v slučaju, da ne ugajajo, vzamejo nazaj ter na željo napravijo druge. Ker je pristno angleško in francosko blago jako dobro in trajno, kakortudi elegantno, ga lahko priporočam kar najbolje.

Z velespoštovanjem

O. Bernatović

Mestni trg šte. 5.

550-3

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zamenjava in ekskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje

vojaške ženitninske kaveje.

8-21

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vadga.

Promet s čeki in nakaznicami.

V hiši na Marije Terezije cesti št. 8 se odda v l. nadstr. čedno mebl.

mesečna soba.

Soba leži ob cesti in ima separatni vhod. — Odda se tudi za dva gospoda.

557 2

Soba se dodi s l. marcom.

„Narodna tiskarna“ v Ljubljani

sprejme takoj

hišnika

oženjenega in brez otrok. — Kurjači imajo prednost.

422-8

NOVO!

Ivan Cankar: GOSPA JUDIT.

To najnovejšo delo Cankarjevo bo gotovo zanimalo tem bolj, ker nekako že v povesti sami, še bolj pa v predgovoru Cankar reagira na znano kritiko o svojem delu „Hiša Marije Pomočnice“ in brani svoje umetniško stališče. Izza Prešernove „Nove pisarije“ ni bila pozneje več napisana nobena boljša in ostrejša satira. Da se je pokazal Cankar iznova tudi mojstra v slogu in jeziku, ni treba poudarjati. Knjiga je izšla v elegantni opremljeni, s izvirno risbo na naslovnem listu.

23-20

Cena: broš. 2 K; po pošti 2 K 10 v.; eleg. vez. 3 K 20 v.; po pošti 3 K 30 v.

Založništvo

L. Schweniner

v Ljubljani

Prešernove ulice št. 3.

Skladišče

ali primerna delavnica za mizarstvo se išče bodisi za takoj ali pozneje.

Kdo — pove upravništvu „Slov. Naroda“.

498-3

Salmijakove pastile

olajšujejo kašelj, razkrajajo sliz.

Škatlica stane 20 vin. Naročila po povzetju. Manj nego 11 škatlic za 2 K ne pošiljam po pošti.

359-9

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča slaščičarna

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21

Filijalke:

Glavni trg št. 6 78-19

Sv. Petra cesta št. 27.

Pijte

Klauerjev

Triglav

najzdravejši vseh likerjev.

812-137

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Ženeva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, direktni voz I. in II. razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novo mesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell am See, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejovice, Plzena, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta iz Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. oređ krajevnim časom v Ljubljani 1

Hotel v Bakru v najem!

Oglas.

S prvim majnikom t. l. se da v najem novozgrajeni hotel s 17 elegantnimi, z novim pohištvom urejenimi sobami, s kavarno v pritličju in v neposredni bližini ležeči restaurant v mestnem vrtu. — Kakor kavarna tako sta tudi mestni vrt in restavracija preskrbljena z vsemi potrebnostmi.

Natančnejša pojasnila daje „Dioničarsko društvo za podizanja hotela, vila i kupališta v Bakru“.

570 1

Uprava.

Iščem v najem oziroma kupim primerno

posestvo

s poslopjem v zvezi s kakšno obrtjo, pa tudi posamezno.

Natančnejše ponudbe naj se pošiljajo pismeno pod šifro: „B S št. 100“ poste rest., Vipava (Kranjsko).

Išče se spreten potnik

za strojno stroko z znanjem slovenščine nemščine in event. italijanščine.

Natančne ponudbe na upravništvu „Slov. Naroda“.

546-2

Pristen domač BRINJEVEC

preizkušan na deželnem kemičnem preizkuševališču za živila v Ljubljani.

Razpošilja v vsaki množini

IVAN MALI

v Škofji Loki. 238-13

Sprejmo se takoj:

zanesljiv, energičen

ključarski predelavec

spretni

ključarji

za izdelovanje štedilnikov in ograj kakor tudi dobro izvežbani

mizarji.

Kje — pove upravništvu „Slov. Naroda“.

547-2

Hotel v Bakru v najem!

Oglas.

S prvim majnikom t. l. se da v najem novozgrajeni hotel s 17 elegantnimi, z novim pohištvom urejenimi sobami, s kavarno v pritličju in v neposredni bližini ležeči restaurant v mestnem vrtu. — Kakor kavarna tako sta tudi mestni vrt in restavracija preskrbljena z vsemi potrebnostmi.

Natančnejša pojasnila daje „Dioničarsko društvo za podizanja hotela, vila i kupališta v Bakru“.

570 1

Uprava.

Hotel v Bakru v najem!

Oglas.

S prvim majnikom t. l. se da v najem novozgrajeni hotel s 17 elegantnimi, z novim pohištvom urejenimi sobami, s kavarno v pritličju in v neposredni bližini ležeči restaurant v mestnem vrtu. — Kakor kavarna tako sta tudi mestni vrt in restavracija preskrbljena z vsemi potrebnostmi.

Natančnejša pojasnila daje „Dioničarsko društvo za podizanja hotela, vila i kupališta v Bakru“.

570 1

Uprava.